

متن پرسش

عرض سلام و وقت به خیر نیاز به مقبولیت یعنی محبوب سایر انسان ها بودن، نیازی فطری، غریزی یا وهمی است؟ من بعضاً در خودم نیازی احساس می کنم که مثلاً دوست دارم افراد مرا دوست داشته باشند و مثلاً گاهی که می شنوم از کاری یا صفتی از من تعریف کنند، لذت می برم. می خواهم تکلیف خودم را با این احساس روشن کنم. آیا این حس از ناحیه شیطان است و باید سرکوبش کنم؟ متشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: باید سعی کنید آرام آرام از این حالت آزاد شوید و به رضایت الهی فکر کنید. امام باقر «علیه السلام» می فرمایند: «یا جابر! اغْتَنِمْ مِنْ أَهْلِ زَمَانِكَ خُمْسًا»؛ پنج چیز را در رابطه با مردم زمانه غنیمت شمار: «إِنْ حَضَرْتَ لَمْ تُعْرِفْ»؛ اگر در مجلسی حاضر بودی و تو را نشناختند. «وَ إِنْ غِبْتَ لَمْ تُفْتَقِدْ»؛ و اگر از جلسه خارج شدی و به دنبال نبودند. «وَ إِنْ شَهِدْتَ لَمْ تُشَاوِرْ»؛ و اگر در جلسه بودی و از تو نظر نخواستند. «وَ إِنْ قُلْتَ لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُكَ»؛ و اگر نظر دادی و نظرت را نپذیرفتند. «وَ إِنْ حَطَبْتَ لَمْ تُزَوِّجْ»؛ و اگر خواستگاری کردی و جواب رد دادند. این پنج حالت را غنیمت بشمار، نه این که از آن ها ناراحت شوی، چون امام (ع) می خواهند که ارزش های اهل دنیا برای ما ملاک کمال و خواری قرار نگیرد. مگر تو در این دنیا نیامده ای که عبودیت خود را تقویت کنی، سراسر این دنیا امتحان است برای اظهار عبودیت. موفق باشید